

Книга пророка Йоеля і Лаодикійська церква адвентистів сьомого дня — Номер тринадцять

Jeff Pippenger
2025-12-18

Номер тринадцять

Наразі ми розглядаємо пророчий символ 1863 року. Ми зосереджуємо увагу на біблійному Кадеші як на символі повстання давнього Ізраїлю проти «спокою», що призвело до їхньої смерті протягом періоду, який кульмінував у Кадеші, тим самим ілюструючи відкинення «стародавніх стежок» Єремії у 1863 році, коли «сім разів» з Левіта двадцять шість було відкинуто.

У пошуках світла, пов'язаного з Кадешем і 1863 роком, ми визначали десять випробувань, що дійшли до Кадеша. Ми визначили перші три випробування як випробування манною. Ці три кроки можна представити як чудеса або випробування, а суботній спочинок, будучи першим із десяти випробувань, відповідає десятому випробуванню, яке Павло так чітко називає в Посланні до Євреїв «спочинком». Десять випробувань мають альфа-спочинок і омега-спочинок.

Не має значення, як дослідник пророцтв бажає визначити «спочинок», який євреї відкинули в Кадеші, — бо з пророчої точки зору кожен «спочинок» (рядок до рядка) стосується «спочинку й освіження», який є пізнім дощем. Кадеш є головним символом відкидання вістки про пізній дощ, а також досвіду пізнього дощу, бо запечатування, яке здійснюється над ста сорока чотирма тисячами в Кадеші, є утвердженням в істині як «інтелектуально», так і «духовно».

Щойно народ Божий буде запечатаний на своїх чолах — це не якась видима печать чи знак, а утвердження в істині, як інтелектуально, так і духовно, так що їх уже не можна буде похитнути, — щойно народ Божий буде запечатаний і приготований до потрясіння, воно прийде. Справді, воно вже почалося; суди Божі вже на землі, щоб дати нам попередження, аби ми знали, що гряде. Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 4, 1161.

Утвердитися «в істині» «інтелектуально» означає прийняття методології «рядок на рядок» як єдиного освяченого підходу у вивченні Божого Слова. Цей вузький підхід був підтверджений як правильний у серпні 1840 року, коли «численні люди переконалися в правильності принципів пророчого тлумачення, прийнятих Міллером та його соратниками, і адвентний рух дістав чудовий поштовх». «Чудовий поштовх» являє собою прояв сили Святого Духа, який у 1840 році поширив вістку першого ангела по всьому світу.

Ті, хто брав участь у праці, яка була втіленням «чудового поштовху», були наділені силою Святого Духа для виконання саме цієї праці. Святий Дух проявляв Свою силу лише серед тих, хто прийняв священну методологію. Святий Дух проявляв Свою силу лише в тих, хто прийняв священну методологію.

Інтелектуальне утвердження в істині є прийняттям методології «рядок на рядок», а «прийняття» методології «рядок на рядок» для лаодикійця представляється як відкриття дверей серця для входу Посланця до Лаодикії в особі Святого Духа. Прийняття священної методології приносить силу Святого Духа в розум тих, хто інтелектуально утверджується в істині. Прийняття цієї методології породжує духовність, яка представлена як поєднання Божества з людськістю. Застосування біблійної методології «рядок на рядок», у поєднанні з вірою, представляється як інтелектуальне утвердження в істині, а істина (звістка), яка породжується цією методологією, не може бути відокремлена від Ісуса, який є Словом. Прийняти звістку Його Слова — це прийняти Святого Духа у свій розум. Отже, інтелектуальне утвердження в істині породжує духовний досвід, який отримує печатку Божого схвалення.

Кадеш був останнім випробуванням для давнього Ізраїлю. Дві групи винопійців у книзі Йоеля розділені й відрізняються одна від одної залежно від відкинення або прийняття звістки пізнього дощу, яку Йоель називає "новим вином" на протипагу збродженому вину, що його споживає інша група. Йоелеве "нове вино" — це Павлів "відпочинок" у Посланні до Євреїв, розділи 3 і 4. Це також те, що "п'яниці Єфрема" в Ісаї відмовляються "чути" — до яких Він сказав: 'Оце відпочинок, яким ви можете дати спочинок змореним; і це — освіження'; та вони не хотіли слухати. Та слово Господнє стало для них: заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, і там трохи; щоб вони йшли та падали навзад, і розбивалися, і потрапляли в тенета, і були взяті.

Ми встановили, що бунт Аарона із золотим тельцем представляє "два" з десяти випробувань, які завершуються в Кадеші. Поділ того випробування на два узгоджується з періодом випробування пізнього дощу, який представлений "випробуванням образу звіра", що є випробуванням, яке визначає долю Божого народу. Тринадцятий розділ Об'явлення позначає "бунт", адже число "тринадцять" означає бунт.

Розділ починається з папського морського звіра — головного символу бунту на землі, бо Даниїл визначає його як владу, що промовляє великі слова проти Всевишнього. За цим бунтом іде бунт земного звіра — Сполучених Штатів, які потім змушують увесь світ наслідувати їхній приклад бунту. Зразок третього бунту в розділі міститься в першому з трьох бунтів, представленому як морський звір, символ Ватикану. В одинадцятому вірші Сполучені Штати говорять як дракон і таким чином створюють образ звіра — образ Ватикану. Починаючи з дванадцятого вірша, Сполучені Штати змушують світ робити те саме. Бунт Аарона має подвійний характер, представляючи бунт Сполучених Штатів, а потім бунт усього світу, коли нав'язується світовий образ Ватикану.

Бунт Аарона визначає обидва періоди, представлені як ідолопоклонство, коли Мойсея не було, а за ним ідолопоклонство, коли Мойсей був присутній. Мойсей отримував Закон, і тому представляє Закон Божий як точку занурення в бунті. Випробування, представлене золотим образом теляти-звіра Аарона, — це випробування 1863 року.

Це випробування недільним законом, що є роздільною межею між життям і смертю. Це роздільна межа між Землею Обітованою та смертю в пустелі, роздільна межа між знаком звіра та печаткою Божою, роздільна межа між долею Шевни-лаодикійця або Еліякіма-філадельфійця. Перші три випробування, представлені манною, символізують суперечку щодо суботи або неділі, як і десяте випробування. Роздільна межа у повстанні із золотим тельцем за участю Аарона, що представляє і п'яте, і шосте випробування, — це недільний закон.

Четверте випробування — це вода при Массі, що означає «випробування», і при Мериві, що означає «стяг Єгови», і воно описане у книзі Вихід 17:1–7, де воно прямо названо «випробуванням Господа».

І вся громада синів Ізраїлевих рушила з пустелі Сін за переходами своїми, за наказом Господнім, і розтаборилася в Рефідімі; а води не було для народу пити. Через це народ сперечався з Мойсеєм і казав: Дай нам води, щоб ми пили. І Мойсей сказав їм: Чого ви сперечаетесь зі мною? Навіщо випробовуєте Господа? І там народ жадав води, і народ нарікав на Мойсея, і сказав: Навіщо це ти вивів нас із Єгипту, щоб умертвити спрагою нас, і дітей наших, і нашу худобу?

І Мойсей воззвав до Господа, кажучи: «Що мені робити з цим народом? Вони майже готові побити мене камінням».

І сказав Господь Мойсеєві: Пройди перед народом і візьми з собою зі старійшин Ізраїля; а жезл твій, яким ти вдарив ріку, візьми у свою руку і йди. Ось, Я стану перед тобою там на скелі в Хориві; і ти вдариш по скелі, і потече з неї вода, щоб народ пив. І Мойсей так зробив на очах старійшин Ізраїля.

І він назвав ім'я того місця Масса і Мерива через сварку синів Ізраїлевих і через те, що вони випробовували Господа, кажучи: Чи є Господь серед нас, чи ні? Вихід 17:1–7.

Випробування, представлене «Massah», і знамено, представлене «Meribah», є пророчою альфою, яка досягає своєї пророчої омеги, коли Мойсей вдруге вдаряє по тій самій Скелі. Це означає, що четверта з десяти провокацій представлена в Кадеші, бо другий Кадеш — це місце, де Мойсей у непослуху вдаряє по Скелі. Це вказує, що Кадеш, як символ, включає випробування водою, яке породжує знамено.

Випробування водою, яке породжує знамено, є випробуванням звістки пізнього дощу. 1863 рік був тим, коли знамено мало бути піднесене, та, на жаль; 1863 рік був лише першим Кадешем, а другий Кадеш — при швидко наближеному недільному законі. Маса та Мерива представляють остаточне випробування для ста сорока чотирьох тисяч безпосередньо перед тим, як їх піднесуть як знамено під час недільного закону. Не влада Риму і не влада юдеїв

владштували смерть Христа. Та влада була санкціонована радою Неба віками до хреста. Мойсей використав свій жезл, жезл, помазаний Самим Богом, щоб ударити по Скелі — але лише один раз. Та Скеля, згідно з натхненням, представлена звітками 1840–1844 років, які є давніми основоположними істинами, що являють стежку праведних. У випробуванні, представленому Масою, вода, що спасає, — це вода, яка виходить зі Скелі стародавніх стежок. Та вода випробовує й формує два класи: один — для знака звіра, інший — для печаті Божої, як це представлено печаттю Божою на тих, кого піднесуть як знамено, що зображено Меривою.

Храм було завершено перед третім указом Артаксеркса, що встановлює, що міллеритський храм, який Христос збудував за 46 років, від 1798 до 1844 року, був завершений перед третім ангелом, представленим приходом третього указу. Сто сорок чотири тисячі запечатаються незадовго до недільного закону, де вони тоді підносяться як знамено — приношення перших плодів П'ятидесятниці, як у давні дні. Маса й Мерива вказують на випробування водою, представлене вісткою Опівнічного кличу в історії першого й третього ангелів.

Діло поєднання Божества з людством також зображується як поєднання двох храмів. Воно також зображується як шлюб, у якому чоловік і жінка, або жіночий храм і чоловічий храм, з'єднуються та стають одним тілом. Христос звів міллеритський храм, аби провести їх до Свого Небесного храму, де вони знайдуть «спокій», який в історії 1844 року був представлений суботою сьомого дня.

Коли це розуміння Масси та Мериви як четвертого випробування застосувати між вступним випробуванням, яке також представляє три випробування, і недільним законом, що становить п'яте й шосте випробування, тоді можна побачити, але лише якщо ви готові це побачити, що потрійне випробування манною є першим випробуванням, за яким іде випробування, що передує третьому подвійному випробуванню золотого тельця Аарона. Маса та Мерива представлені разом, адже лише у другій ангельській вістці міститься пророче «подвоєння». Перші три випробування з манною — це перша ангельська вістка. Випробування Масси та Мериви — це друга ангельська вістка, а бунт Аарона — третя ангельська вістка.

П'яте випробування — це випробування золотого тельця Аарона, яке починається з прояву ідолопоклонства, коли бунтівники думали, що їхній відвертий бунт прихований від Бога.

Коли народ побачив, що Мойсей забарився зійти з гори, народ зібрався до Аарона і сказав йому: Устань, зроби нам богів, які підуть перед нами; бо щодо цього Мойсея, того чоловіка, що вивів нас із землі Єгипетської, ми не знаємо, що з ним сталося. І сказав їм Аарон: Познімайте золоті сережки, що у вухах ваших жінок, ваших синів і ваших дочок, і принесіть їх мені. І весь народ познімав золоті сережки, що були в їхніх вухах, і принесли їх Ааронові. І він узяв їх із їхніх рук, і обробив їх різцем та зробив литого тельця; і сказали: Ось твої боги, Ізраїлю, що вивели тебе з землі Єгипетської. І коли Аарон побачив це, він збудував перед ним жертвник; і Аарон проголосив, кажучи: Завтра свято Господеві.

І вони встали рано наступного дня, і принесли всепалення, і принесли мирні жертви; і народ сів їсти та пити, і встав, щоб бавитися. Вихід 32:1-6.

Шосте випробування є другою частиною бунту навколо золотого тельця, коли Мойсей повертається після отримання Десяти Заповідей. Мойсей запитує: «Хто на Господньому боці?» Більшість залишилася пасивною або приєдналася до ідолопоклонників, відкрито виявивши той самий бунт у присутності посередника.

П'яте і шосте випробування чітко символізують і узгоджуються з недільним законом. Ілля на горі Кармел ставить подібне запитання, як і Мойсей. «Обирайте сьогодні, кому будете служити» вказує на випробування недільним законом. Символіка випробування образом звіра вказує на недільний закон. Поділ левитів в історії Аарона та поділ дванадцяти племен в історії про двох золотих тельців Єровоама визначають поділ мудрих і нерозумних при недільному законі. Лаодикійці — це нерозумні діви, за свідченням сестри Вайт, і тому поділ дів при недільному законі — це поділ лаодикійців і філадельфійців. П'яте й шосте випробування, які є одним подвійним випробуванням, узгоджуються з недільним законом, що означає, що вони узгоджуються з 1863 роком і Кадешем.

Тридцять другий і тридцять третій розділи книги Виходу сповнюються в один і той самий день, лише з інтервалом у кілька годин, і цей день символізує 1863 рік і Кадеш. У тридцять третьому розділі Мойсей просить побачити Божу славу. Тому ми бачимо, як Мойсей у п'ятій і шостій провокаціях перетворюється на сто сорок чотири тисячі. Той самий Мойсей також у Кадеші вдруге вдаряє по Скелі, таким чином представляючи клас, що розчавлений Скелею, на яку вони відмовилися впасти. Та Скеля є посланням, і тому в Кадеші є два символи Мойсея: один являє Божу славу, а інший відкидає Скелю.

Нехай ті, хто стоїть як Божі сторожі на стінах Сіону, будуть чоловіками, які можуть бачити небезпеки, що стоять перед народом, — чоловіками, які вміють розрізняти істину й оману, праведність і неправедність.

"Надійшло попередження: не можна допустити нічого, що порушить підвалини віри, на яких ми будуємо відтоді, як це послання прийшло в 1842, 1843 і 1844 роках. Я була в цьому посланні, і відтоді я стою перед світом, вірна світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру сходити з тієї платформи, на яку були поставлені наші ноги, коли день у день ми шукали Господа щирою молитвою, просячи світла. Хіба ви думаєте, що я могла б відмовитися від світла, яке Бог дав мені? Воно має бути як Скеля віків. Воно провадить мене відтоді, як його було дано." Review and Herald, 14 квітня 1903 р.

Одним із символів «Мойсея в Кадеші» є удар по Скелі жезлом — символом влади. Першого разу це була Божа влада, а другого — людська влада. Клас, представлений Мойсеєм у другому Кадеші, зображений як п'яниці Єфраїма, які використовують свою богословську владу (жезл), щоб нападати на вістку пізнього дощу, яка є вісткою стародавніх стежок 1840–1844 років.

Усі послання, дані у 1840–1844 роках, мають нині бути проголошені з силою, бо багато людей втратили орієнтири. Ці послання мають бути донесені до всіх церков.

Христос сказав: «Блаженні ваші очі, бо вони бачать; і ваші вуха, бо вони чуять. Бо істинно кажу вам, що багато пророків і праведників бажали побачити те, що ви бачите, та не побачили; і почути те, що ви чуєте, — та не почули» [Матвія 13:16, 17]. Блаженні ті очі, що бачили те, що було побачене в 1843 і 1844 роках.

"Звістка була дана. І не слід зволікати з повторним проголошенням звістки, бо знаки часу сповнюються; завершальна праця має бути виконана. Велика праця буде звершена за короткий час. Незабаром за Божим призначенням буде дана звістка, що переросте у гучний клич. Тоді Даниїл постане у своїй долі, щоб дати своє свідчення." Видання рукописів, том 21, 437.

Перше випробування з манною складається з трьох випробувань. Останнє з десяти випробувань — це випробування третього ангела. І перше, і останнє виражають «спокій» як символ випробування. Перше випробування — це три випробування, що представляють першого ангела, за яким іде другий ангел, але четверте випробування — запечатання й піднесення як знамено — представлено Масою і Меривою. Третій ангел, представлений п'ятим і шостим випробуваннями, — це третє випробування, яке слідувало за другим випробуванням Маси й Мериви та першим випробуванням манни.

Нарікання в Тав'єрі, викладене в Числа 11:1–3, є сьомим випробуванням. Віршам, що вводять вогняне випробування віри, представлено «Тав'єрою» (що означає «палаюче місце»), передують вірші, які описують рух Божого народу через пустелю. Нетерпіння, проявлене в десятому розділі, протиставляється ста сорока чотирьом тисячам, які йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Це ті, хто має терпіння святих, але стародавній Ізраїль виявляв нетерпіння в десятому розділі, що веде до їхнього вогняного випробування в одинадцятому розділі.

І вони вирушили від Господньої гори на три дні дороги, а ковчег заповіту Господнього йшов перед ними ці три дні, щоб відшукати для них місце відпочинку. І хмара Господня була над ними вдень, коли вони виходили з табору. І бувало, коли ковчег вирушав, Мойсей казав: Встань, Господи, і нехай розпорозяться вороги Твої; нехай ті, що ненавидять Тебе, тікають від лиця Твого. А коли він спочивав, він казав: Повернися, Господи, до багатьох тисяч Ізраїля. Числа 10:33–36.

Наступний вірш розповідає про заколот у Тавері.

І сталося, коли народ нарікав, це було зле в очах Господа; і почув це Господь, і запалав Його гнів; і вогонь Господній спалахнув серед них і пожер тих, що були на окраїнах табору. І взивав народ до Мойсея; і коли Мойсей помолився до Господа, вогонь погас. І назвав він ім'я того місця: Табера, бо серед них палав вогонь Господній. Числа 11:1-3.

Спокуса, що настала після явлення вогню, — це жадання м'ясної їжі, і це восьме випробування. Це описано в Числа 11:4–34. Нарікання в Тавері уособлює зіпсуту вищу природу, брак терпеливості, а бунт, породжений пожадливістю до м'ясних казанів Єгипту, — нижчу природу. Вогонь символізує очищення вогнем, яке чинить Посланець Заповіту, у третьому розділі книги Малахії, бо пророко Тавера означає місце горіння, а місце горіння в

Божому пророчому Слові міститься в Малахії 3, де вогонь породжує нетерплячий клас, призначений до очищення, і терплячий клас, який очищується як піднесена жертва.

Ті, кого Мойсей представляє в подвійному випробуванні вищої та нижчої природи Тав'єри, — це сто сорок чотири тисячі, які утвердилися в істині як інтелектуально, так і духовно. Розум розпізнає вищу природу й духовно представляє поєднання божественного з людським. Божественне може поєднатися з людським лише тоді, коли нижча природа розіп'ята й мертва. Утвердження в істині інтелектуально й духовно являє собою досвід запечатування. Вогні Тав'єри символізують остаточне відокремлення пшениці від куколю в праці Христа зі зведення храму ста сорока чотирьох тисяч.

Дев'яте випробування — це бунт Міріам і Аарона, описаний у Числах 12. Провокація була подібною до провокації Кораха, Датана й Авірама або до провокації в Міннеаполісі 1888 року. Проблема полягала не просто у відкиданні Божого послання, а у відкиданні Божого вибору керівництва.

Засудження керівників, які відкидають не лише послання, а й посланця, передує десятому випробуванню. Керівники проявляють себе як відступники безпосередньо перед недільним законом, який є десятим випробуванням. Недільний закон співвідноситься з хрестом, і на шляху до хреста, який є недільним законом, керівники обрали Варавву, фальшивого Христа, бо «bar» означає «син», а «abba» означає «батько». Наближаючись до хреста (недільного закону) або Кадешу, керівники виявляють повномасштабне відступництво, обираючи фальшивого Христа і прямо заявляючи цивільній владі, що вони не мають царя, крім Кесаря.

Сьоме, восьме й дев'яте випробування окреслюють процес запечатування, але ілюстрацією слугує образ нерозумних дів. Десятим із тих випробувань був перший бунт у Кадеші, що символізує 1863 рік. Від 1846 року ізраїльтян було приведено до Синаю, щоб отримати Закон. Дві скрижалі Десяти заповідей є символом завітних відносин Бога зі стародавнім буквальним Ізраїлем, а дві таблиці Авакума — символом завітних відносин сучасного духовного Ізраїлю. Другу таблицю було представлено 1850 року, і так само, як давній Ізраїль присягнув дотримуватися Закону, до 1856 року було поставлено остаточне випробування, як це прообразно показано розвідниками, що відвідали Обітовану землю. Переважна думка, до якої дійшли впродовж семи років — з 1856 до 1863, — полягала в тому, що Лаодикійська пустеля — це місце, де вони бажали померти.

Період 1844–1863 років типологічно відповідає періоду, що починається хрещенням у Червоному морі й завершується іншим хрещенням у річці Йордан — у тому самому місці, де Ісус став Христом, коли пізніше був охрещений Іваном. Хрещення в Червоному морі засвідчило заповітні взаємини зі стародавнім Ізраїлем. Ті взаємини розпочалися шлюбом, який водночас започаткував десятиетапний процес випробувань. Потім їх привели до Синаю, і вони пообіцяли дотримуватися Його закону, але не дотрималися, а тоді провалили десяте, останнє випробування під час першого бунту в Кадеші. Після сорока років і другого, ще більшого бунту в Кадеші вони увійшли до Обітованої землі, охрестившись у річці

Йордан.

Усі віхи хрещення пов'язані між собою завітом. Історії омеги та другого Кадешу узгоджуються з історією першого, альфа Кадешу. Омега-бунт Мойсея був набагато більшим, ніж бунт усього народу під час альфа-бунту в Кадеші. Омега завжди більша. Обидва бунти разом представляють бунт вчених і невчених Ісаї, які відмовляються увійти в спокій вістки пізнього дощу.

Три хрещення (Червоне море, річка Йордан і річка Йордан), перше — Мойсееве, а останнє — Христове; отже, Мойсей — альфа, а Христос — омега. Буква між першою і двадцять другою літерами єврейського алфавіту, тринадцята літера, коли її приєднати і поставити після першої літери, яка потім приєднується до останньої, двадцять другої, утворює єврейське слово «істина». Середнє хрещення — це річка Йордан і Кадеш. Перше хрещення біля Червоного моря було продовжене хрещенням на Йордані. Але перше хрещення на Йордані було відкладене на сорок років — до другого відвідання Кадешу і власне хрещення Йордану. Третє хрещення, що означало час відвідання для юдеїв, настало, коли Христос розпочав Свою працю підтвердження завіту на один тиждень у виконання Даниїла, дев'ятого розділу, двадцять сьомого вірша, і це була година суду для стародавнього Ізраїлю.

Перше хрещення при Червоному морі є вісткою першого ангела, а два відвідування Кадешу представляють «подвоєння», бо перше відвідування Кадешу та річка Йордан — це місця, де представлено бунт Божого завітного народу, а під час другого перебування в Кадеші проявляється бунт керівництва. Кадеш і ці два відвідування представляють подвоєння вістки другого ангела, де виявляються два класи, і обидва класи представлені як серед громадян, так і серед керівництва. Хрещення Христа є вісткою третього ангела, коли відділяються пшениця і кукурудза, як було відділено давній Ізраїль від християнської нареченої, з якою Христос одружився в годину суду над давнім Ізраїлем.

Період від 1844 до 1863 року — це від Червоного моря до першого бунту в Кадеші. 1844 рік — це перехід через Червоне море, 1846 рік — це манна, символ суботнього випробування, яке подружжя Вайтів пройшло 1846 року, коли вони одружилися. 1849 року Господь простяг Свою руку вдруге, щоб зібрати Свій народ. Він зібрав їх під час звістки першого ангела, коли перша з таблиць Авакума увійшла в історію, а друга таблиця була призначена для тієї самої мети.

Омега-таблиця 1850 року була покликана збирати та випробувати, адже саме це робила альфа-таблиця 1843 року. У першого ангела була таблиця, і у третього ангела також була таблиця, бо перший — це альфа, а третій — омега. «Дві таблиці» є віхами першого й третього ангела — не другого. Пророчий період «таблиць» починається таблицею з помилкою і завершується таблицею без помилки. Історія між двома таблицями — це історія другого ангела, де таблицю відкладено до 1850 року.

Після того як 1843 рік закінчився 19 квітня 1844 року, діаграму 1843 року було відкладено, бо вона тоді помилково вказувала на 1843 рік. З 19 квітня 1844 року до 1850 року не було таблиці Авакума. В історії другого ангела не було діаграми, і Вавилон упав. Альфа — це

таблиця, омега — це таблиця, а середина — падіння Вавилону; символ бунту, пов'язаний із періодом, коли не було таблиці. Історичний період таблиць Авакума несе печать істини.

1850 рік мав свій прообраз у Синаї та даруванні Закону. Ту подію відзначали у П'ятидесятницю, коли підносили два хліби коливання. Процес піднесення хлібів коливання представлено друком і поширенням таблиці у травні 1842 року, а також подіями 1849 року, коли було підготовлено другу діаграму, і 1850 року, коли вона була доступна. Цей період представлений у лінії Христа як п'ятдесят днів від Його воскресіння до П'ятидесятниці, період, поділений на сорок днів, за якими йдуть ще десять.

У 1849 році Христос простягав свою руку вдруге, а в 1850 році друга таблиця Авакума стала доступною, і процес випробування, що вів до Кадеша, просувався вперед. У 1856 році настав останній із десяти випробувань давнього Ізраїлю, коли нове світло щодо основоположного пророчого одкровення Міллера було опубліковано в періодичному виданні руху. Протягом двох тисяч п'ятисот двадцяти пророчих днів, від 1856 до 1863 року, розвідники пішли розвідати землю. У 1863 році вони обрали нового провідника, щоб повести їх назад до Єгипту.

Ми продовжимо розглядати ці істини в наступній статті.

"У видінні, даному мені в Бордовіллі, у Вермонті, 10 грудня 1871 р., мені було показано, що становище мого чоловіка було дуже важким. На ньому лежав тягар турбот і праці. Його брати-служителі не мали нести цих тягарів і не цінували його праці. Постійний тиск на нього виснажив його розумово та фізично. Мені було показано, що його стосунок до Божого народу у деяких відношеннях був подібний до стосунку Мойсея до Ізраїля. Проти Мойсея нарікали, коли склалися несприятливі обставини, і проти нього також нарікали." Свідчення, том 3, с. 85.